

اخبار

قیمت نفت حدود یک‌درصد کاهش یافت

قیمت نفت در پی تمرکز سرمایه‌گذاران بر تحولات خاورمیانه حدود یک‌درصد کاهش یافت. به گزارش ایلنا از خبرگزاری رویترز، تمرکز سرمایه‌گذاران بر تحولات خاورمیانه سبب شد قیمت نفت در معامله‌های روز سه‌شنبه (نهم تیر) حدود یک‌درصد کاهش یابد و روند افزایشی روز گذشته را معکوس کند.

قیمت نفت خام شاخص برنت دریای شمال تا ساعت ۶ و ۵۳ دقیقه به وقت گرینویچ، ۷۵ سنت یا یک درصد کاهش، به ۷۲ دلار و ۴ سنت برای هر بشکه رسید که حدود ۲۰ دلار یا ۲۲ درصد کمتر از مدت مشابه ماه گذشته است.

نفت برنت برای تحویل در ماه سپتامبر هم با ۴۵ سنت یا ۰۶ درصد کاهش، با قیمت ۷۳ دلار و ۴۶ سنت به‌ازای هر بشکه دادوستد شد.

در همین حال، قیمت نفت خام شاخص دابلیوآی آمریکا برای تحویل در ماه اوت با ۵۷ سنت یا ۰.۸ درصد کاهش، به ۷۰ دلار و ۱۸ سنت برای هر بشکه رسید. قیمت نفت آمریکا نسبت به معامله‌های پایانی ۲۹ مه (هشتم خرداد) با افت ۱۷ دلار یا ۱۹ درصد همراه بوده است.

قیمت نفت برنت و دابلیوآی آمریکا نسبت‌به پیش از آغاز جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران در نوسان است. تیم واترر، تحلیلگر ارشد بازار در مؤسسه کی‌سام ترد، گفت: سرمایه‌گذاران به امید تحولات خاورمیانه قیمت‌گذاری می‌کنند، هرچند عادی‌شدن واقعی جریان عرضه نفت از تنگه هرمز هنوز مشاهده نشده است. وی افزود: بازار امیدوار است، اما همچنان تا زمانی که نشانه‌های ملموس‌تری دیده نشود، با احتیاطی عمل می‌کند. برخی تحلیلگران با توجه به قیمت‌ها، نگران تقاضای چین هستند.

نیل کربسی، رئیس بخش تحقیقات شرکت اسپارک کامودیتیز، گفت: ما منتظر شواهد بیشتری از افزایش خرید چین هستیم، اما هنوز نمی‌توانیم درباره بازگشت چشمگیر بزرگ‌ترین واردکننده نفت خام جهان به بازار پیش‌بینی کنیم.

۱۳ کیلو طلای پایک زنجانی به دبی مرجوع شد

نماینده شرکت طلای «پایک زنجانی» اظهار داشت: ۱۳ کیلو گرم طلای متعلق به آقای زنجانی به کشور مبدا یعنی امارات برگشت خورد و دیگر به کشور و مدار تولید مصنوعات طلا برگشت و تصمیم بر این شد که از این پس در داخل کشور تامین طلا و تولید و ضرب مصنوعات انجام شود. به گزارش ایلنا، محسن کیانی، نماینده شرکت طلای «پایک زنجانی» در نشست خبری «همایش زر آتی» در پاسخ به سوال خبرنگار ایلنا درباره پرونده توقیف ۱۳کیلوگرم طلای زنجانی در فرودگاه امام اظهار داشت: ۱۳ کیلوگرم طلای متعلق به آقای زنجانی به کشور مبدا یعنی امارات برگشت خورد و دیگر به کشور و مدار تولید مصنوعات طلا برگشت و تصمیم بر این شد که از این پس در داخل کشور تامین طلا و تولید و ضرب مصنوعات انجام شود.

وی ادامه داد: پرونده حقوقی توقیف ۱۳ کیلو و شکایت از پلیس امنیت اقتصادی همچنان در حال پیگیری است.

کیانی همچنین در پاسخ به سوال دیگری مبنی بر اینکه بانک مرکزی در دوره مدیریت قبل اعلام کرد که شرکت‌های زنجانی برای فعالیت‌های خود مجوزی ندارد، با توجه به این موضوع آیا شرکت طلای متعلق به زنجانی مجوزهای لازم برای فعالیت را دارد؟ گفت: اولین مجوز را در دی ماه سال ۱۴۰۳ دریافت کردیم و پس از آن هم مجوزهای دیگر را اخذ کردیم.

وی همچنین در پاسخ به سوال دیگر ایلنا مبنی بر میزان ذخایر طلای شرکت‌های متعلق به زنجانی افزود: امکان اعلام میزان ذخایر طلا را نداریم.

بحث افزایش نرخ سود بانکی به ۴۰ درصد، در روزهای گذشته فضای رسانه‌ای و بازارهای مالی ایران را مبهوت کرده است. هرچند بانک مرکزی بلافاصله اعلام کرد که تغییر نرخ بهره فعلاً در مرحله «مطالعاتی» قرار دارد، اما خیلی روشن و صریح هم تکذیب نکرد. ضمن که می‌دانیم تکذیب‌های رسمی در ایران، همیشه به معنای منتفی شدن یک تصمیم نیست. این دست اخبار معمولاً پیش‌درآمدی برای سنجش تاب‌آوری بازار و زمینه‌سازی برای یک جراحی اقتصادی پریسک هستند. خود سیاست‌گذار پولی نیز بر لزوم «بازنگری در ساختار نرخ سود» تأکید دارد، اما عبور از مرزهای متعارف و حرکت به سمت سودهای چهل درصدی، تبعات سنگینی دارد که نمی‌توان پویایی بازارها و بقای نیم‌پند تولید را فدای آن کرد.

به گزارش اقتصاد۲۴، بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند دولت با این فرمان پولی، در واقع سرمایه‌های مولد کشور را به مسلخ می‌برد تا شاید چند صباحی از شتاب تورم بکاهد. اما بررسی عمیق ابعاد این تصمیم نشان می‌دهد که شوک چهل درصدی، نه یک راهکار پایدار، بلکه مسکنی موقت و زهرآلود برای کل زنجیره اقتصاد خواهد بود.

وقتی ترمز تورم، فرمان تولید را می‌برد

برای درک ابعاد این تصمیم، ابتدا باید به انگیزه‌های سیاست‌گذار پولی نگریست. دولت و بانک مرکزی در مواجهه با تورم مزمن و سرکش، همواره به دنبال ابزاری هستند تا نقدینگی سرگردان را در جامعه جمع‌آوری کرده و مانع از هجوم سهگمین پول به بازارهایی نظیر دلار، طلا و خودرو شوند. در نگاه اول، بالا بردن نرخ سود بانکی تا مرز ۴۰ درصد، جذاب‌ترین پناهگاه برای پول‌های سرگردان است. وقتی شهروندان ببینند بدون پذیرش هیچ‌گونه ریسکی، می‌توانند سالانه ۴۰ درصد سود تضمین‌شده از بانک‌ها دریافت کنند، انگیزه‌شان برای سفته‌بازی و رفتارهای هیجانی در بازار ارز کاهش می‌یابد.

اما این سکه، روی دیگری هم دارد. این سیاست، در واقع فرار از یک بحران به دامن بحرانی بزرگ‌تر است. بانک مرکزی با قفل کردن پول‌ها در حساب‌های بلندمدت، ممکن است در کوتاه‌مدت تب و تاب بازار دلار را فروشانند، اما این اقدام به مثابه کشیدن ترمز دستی قطاری است که با سرعت بالا در حال حرکت است؛ ترمز ناگهانی ممکن است قطار را متوقف کند، اما تمام مسافران و زیرساخت‌های آن را در هم می‌شکند. در این میان، بخش مولد اقتصاد و کارآفرینانی که در خط مقدم اشتغال‌زایی قرار دارند، اولین قربانیان این تصادف سنگین خواهند بود.

برندگان میان‌مدت؛ بلخند موقت سرمایه‌های راکد

اگر بخواهیم نقشه برندگان و بازندگان این بازی پولی را ترسیم کنیم، باید گفت که این سیاست یک بازی «برد-باخت» تمام‌عیار است. در جبهه برندگان، کسانی قرار دارند که سرمایه‌های نقد و راکد در اختیار دارند. بانزنشستگان، سپرده‌گذاران خرد و سهام‌داران فراری از بازار سرمایه که خسته از نوسانات شدید اقتصادی، به دنبال یک حاشیه امن می‌گردند، از این افزایش نرخ سود استقبال خواهند کرد. برای این گروه، سود ۴۰ درصدی یعنی کسب یک درآمد ثابت و بی‌دغدغه که در کوتاه‌مدت می‌تواند بخشی از قدرت خرید آنها را در برابر تورم حفظ کند.

این وضعیت، شرایط را به نفع سرمایه‌های سنتی و غیرمولد تغییر می‌دهد. پول‌هایی که می‌توانستند در چرخه ساخت‌وساز، اسارت‌آپ‌ها یا خرید سهام کارخانجات به کار گرفته شوند، حالا در امن‌ترین اتاقک‌های سیستم بانکی جا خوش می‌کنند. اما این بلخند، دیری نخواهد پایید؛ چرا که سود حاصل از سپرده‌های بانکی زمانی ارزش دارد که ساختار کلان اقتصاد دچار پویایی نشود. اگر راکد ماندن پول‌ها

جهش ۸۰ درصدی قیمت مسکن؛ چه کسی دروغ می‌گوید؟

خبر افزایش ۸۰ درصدی قیمت خانه‌های تهران در حد فاصل چهار ماه گذشته در اکثر رسانه‌ها و صفحات مجازی رازتاب داشته است. به گزارش فراور؛ اصل ادعا از سوی یکی از اعضای هیئت مدیره

اتحادیه مشاوران املاک مطرح شده اما صحت و سقم آن با هیچ متر و معیاری قابل اثبات نیست. بانک مرکزی از دو سال قبل انتشار گزارش تحولات بازار مسکن تهران را متوقف کرده و علت را دسترسی نداشتن به داده‌های جدید سامانه املاک و مستغلات دانسته است. با این حال مرکز آمار ایران نرخ تورم نقطه به نقطه مسکن در کل کشور را حدود ۳۵ درصد می‌داند که فاصله زیادی با ادعای افزایش ۸۰ درصدی قیمت مسکن در حد فاصل چهار ماه گذشته دارد.

ادعای رشد ۸۰ درصدی قیمت مسکن از کجا آمد؟

صحبت‌های یکی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه مشاوران املاک در روزهای گذشته به سرعت در شبکه‌های اجتماعی دست به دست شد. توپش سرباز در این مصاحبه ادعا می‌کند که قیمت خانه در تهران از تیرج شروع جنگ تا امروز افزایش خیره‌کننده ۸۰ درصدی را تجربه کرده است. او در صحبت‌های خود اشاره کرد که به دلیل این گرانی بی‌سابقه مستاجران بیشترین آسیب را دیده‌اند.

۴۰ درصد سود بانکی؛ سیاستی برای مهار تورم یا بمب ساعتی اقتصاد؟

نسخه نجات اقتصاد یا حکم مرگ تولید؟

بانک مرکزی موضوع افزایش نرخ سود بانکی تا ۴۰ درصد را در مرحله «مطالعاتی» توصیف کرده، اما همین احتمال، نگرانی‌هایی جدی درباره آینده تولید، سرمایه‌گذاری و بازارهای مالی ایجاد کرده است.

بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند دولت با این فرمان پولی، در واقع سرمایه‌های مولد کشور را به مسلخ می‌برد تا شاید چند صباحی از شتاب تورم بکاهد

شود؛ لحظه‌ای که فرا برسد، ورشکستگی زنجیره‌ای بانک‌ها و هجوم مردم به شعب برای برداشت اصل پولشان، یک بحران امنیتی و اجتماعی تمام‌عیار رقم خواهد زد.

دوم؛ پناه بردن به ماشین چاپ و خلق پول بدون پشتوانه: در این سناریو، دیگر نیازی به هزینه برای کاغذ و جوهر نیست. با یک کلیک در سیستم بانک مرکزی، میلیاردها تومان پول بدون پشتوانه در کسری بانکی قرار باشد به سپرده‌گذار ۴۰ درصد سود پرداخت کند، باید این پول را در قالب تسهیلات و وام به مقاضیان، با نرخی معادل ۴۵ تا ۵۰ درصد واگذار کند تا بتواند هزینه‌های خود را پوشش دهد.

در کجای جهان و در کدام نظام اقتصادی، یک کارخانه، یک کارگاه تولیدی یا حتی یک مغازه خرده‌فروشی می‌تواند سالانه بیش از ۵۰ درصد سود خالص سازد که بتواند از عهده پرداخت اقساط چنین وامی برآید؟ نرخ بهره بالای ۴۵ درصد به معنای امضای حکم مرگ تولید است. تولیدکننده‌ای که برای خرید مواد اولیه، نوسازی تجهیزات یا پرداخت حقوق کارگران خود نیاز به نقدینگی و وام بانکی دارد، با دیدن این ارقام ترجیح می‌دهد عطای تولید را به لقایش ببخشد. کرکره کارخانه را پایین بکشد، کارگران را اخراج کند و پول خود را در همان بانکی بگذراند که قرار است بدون دردسر به او سود ۴۰ درصدی بدهد؛ این یعنی جهش ناگهانی نرخ بیکاری، تعمیق رکود اقتصادی و نابودی کامل بخش خصوصی واقعی کشور.

سودهای نجومی از کجا تأمین می‌شود؟

سؤالی که ساختار رسانه‌ای و افکار عمومی باید از سیاست‌گذاران پرسد این است که این سود ۴۰ درصدی دقیقاً از کدام منبع اقتصادی و بر اساس کدام رشد تولیدی تأمین می‌شود؟ وقتی صنایع کشور در رکود هستند و نرخ رشد اقتصادی تکرریمی است، سیستم بانکی چگونه می‌تواند چنین بازدهی نجومی را خلق کند؟ واقعیت تلخ این است که برای پرداخت این سودها، راه کارهای اقتصادی و بانکی وجود ندارد و سیستم بانکی ناچار به گام برداشتن در یکی از این دو مسیر ویرانگر است.

اول؛ سقوط به ورطه الگوی پانزی: در این مدل، بارگشت برای پرداخت سود سپرده‌گذاران قدیمی، ناچارند نرخ‌های جذاب‌تری ارائه دهند تا سپرده‌گذاران جدیدی را جذب کنند. به عبارت ساده‌تر، پول جدیدی گرفته می‌شود تا بدهی قبلی پرداخت شود. این بازی تا زمانی ادامه می‌یابد که جریان ورود پول جدید متوقف

این مقام صنفی همچنین در لایه‌لای صحبت‌هایاش انگشت اتهام را به سمت برخی از بانک‌ها گرفت. به گفته او بانک‌ها با استفاده از شرکت‌های زیرمجموعه و واسطه‌های نقدینگی عظیمی را وارد بازار املاک

به‌ویژه در مناطق شمالی شهر می‌کنند و همین مسئله به ملتبه شدن بازار دامن می‌زند.

افزایش ۸۰ درصدی قیمت مسکن واقعی است؟

برای بررسی صحت این ادعا اولین و معتبرترین مرجع گزارش‌های رسمی است. واقعیت این است که این ادعای جنجالی از سوی هیچ نهاد رسمی و معتبری مانند بانک مرکزی یا مرکز آمار ایران تایید نشده است. صحبت‌ها و ادعای اعضای هیوت مدیره مشاوران املاک ممکن است از ارقام پیشنهادی فروشندها استنباط شود اما از یک نکته مهم نباید غافل شویم. ارقامی که فروشنده‌ها روی ملک خود می‌گذارند و در پلتفرم‌های اینترنتی ثبت می‌کنند، با مبلغی که در نهایت روی میز بنگاه توافق می‌شود تفاوت زیادی دارد. کاهش صنادرت، خام فروشی و... عواملی توافتات و هیجانات فروشندگان تعیین می‌شود اما قیمت رسمی همان مبلغی است که در سند معامله ثبت می‌شود. معمولاً همیشه رقمی که روی کاغذ قرارداد می‌آید، بسیار کمتر از پیشنهاد اولیه فروشنده است.

بازاروسرمایه

خبر

چرا گرانی نگهداری خودرو خطرناک‌تر از تورم بازار خرید است؟

آزیر قرمز جهش قیمت حمل‌ونقل عمومی

تورم خردادماه نشان می‌دهد فشار اصلی بر خانوارها نه از محل خرید خودرو، بلکه از افزایش سنگین هزینه‌های جاری و حمل‌ونقل روزمره وارد می‌شود.

به گزارش اقتصاد۲۴، بازار خودروی کشور که در سال‌های اخیر به دلیل تورم ساختاری، از یک کالی مصرفی به یک پناهگاه برای سرمایه‌گذاری و حفظ ارزش دارایی‌ها تبدیل شده، در خردادماه وارد فاز جدیدی شد. تحلیل داده‌های مرکز آمار نشان می‌دهد که پس از شوک‌های قیمتی پیاپی، اکنون کانون فشار تورمی از بازار خرید خودرو، به هزینه‌های نگهداری و استفاده از خودرو منتقل شده است. بررسی آمار خردادماه حکایت از آن دارد که تورم ماهانه زیرگروه «خرید وسایل نقلیه» به رقم منقبض ۱.۶ درصد رسیده است. این افت محسوس در نگاه اول ممکن است نشانه‌ای از آرامش بازار باشد، اما مقایسه آن با تورم نقطه‌به‌نقطه ۱۲۴.۱ درصدی همین بخش، واقعیت دیگری را آشکار می‌کند. نرخ تورم ماهانه پایین و درینحال تورم نقطه‌به‌نقطه سه رقمی، به معنای ارزانی این بخش نیست. بلکه نشان‌دهنده ورود بازار به مرحله «تثبیت در سطوح بالای قیمتی» است. قیمت خودرو نسبت به سال گذشته بیش از دو برابر شده و مصرف‌کننده واقعی عملاً از چرخه خرید حذف شده است. در واقع، بخش عمده جهش قیمت‌ها به دلیل افزایش هزینه‌های کارخانه‌ای و حقوق دولتی در ماه‌های گذشته به‌ویژه بهمن تا اردیبهشت تخلیه شده و بازار در حال هضم این ارقام نجومی بوده است. نمونه بارز این جهش، خودروی پژو ۲۰۷ است که در یک رند ۱۰۰ روزه، سقف‌های قیمتی جدیدی را فتح کرد و رسماً از یک خودرو اقتصادی به یک شخصی برای سنجش انتظارات تورمی جامعه تبدیل شد. مهم‌ترین پیام گزارش مرکز آمار، سبقت گرفتن هزینه استفاده و نگهداری از هزینه خرید خودرو است. در شرایطی که تورم ماهانه خرید خودرو تنها ۱.۶ درصد اعلام شده، زیرگروه «استفاده از وسایل حمل‌ونقل شخصی» که در گزارش مرکز آمار دیده می‌شود، تورم ماهانه ۹ درصدی را به ثبت رسانده است. این نرخ بالا، متاثر از جهش قیمت قطعات یدکی، لاستیک، روغن‌موتور، بیمه و خدمات تعمیرگاهی است. این آمار نشان می‌دهد حتی خانوارهایی که پیش از این خودرو تهیه کرده‌اند نیز از ترکش‌های این بحران در امان نیستند. همچنین خدمات حمل‌ونقل عمومی نیز با تورم ماهانه ۷.۸ درصدی همراه بوده که هنوز هم بالاتر از تورم خرید خودرو و حتی تورم میانگین کل کشور بوده است. یکی از کلیدی‌ترین و در عین حال مغفول‌مانده‌ترین داده‌های آمار خردادماه، در ستون «ضرب اهمیت» نهفته است. این ضریب در واقع نشان‌دهنده وزن و سهم هر کالا یا خدمت در سبد هزینه‌های روزمره خانوار است. گروه کل حمل‌ونقل با ضریب اهمیت ۸.۹۳، سهم قابل‌توجهی از کل هزینه‌های یک خانواده ایرانی

در به خود اختصاص داده است، اما وقتی این عدد را به زیرگروه‌های آن تفکیک می‌کنیم، دلیل اصلی احساس فشار مضاعف توسط مردم آشکار می‌شود. بر اساس داده‌های تورمی مرکز آمار، زیرگروه «استفاده از وسایل حمل‌ونقل شخصی» ضریب اهمیت ۴.۰۶ را دارد که بالاترین وزن در میان تمام بخش‌های حمل‌ونقلی است. این درحالیست که خرید خودرو ضریب اهمیت ۳.۴۴ را به خود اختصاص داده است. این تفاوت به ظاهر کوچک، یک پیام اقتصادی بسیار مهم دارد. حساسیت سفره و بودجه خانوار به هزینه‌های جاری خودرو مانند قطعات یدکی، دیسک و صفحه، لاستیک، روغن‌موتور و تعمیرات بسیار بیشتر از قیمت خودرو است. وقتی بخش نگهداری با چنین ضریب بالایی، تورم ماهانه سنگین ۹ درصدی را تجربه می‌کند، اثر مخرب و ملموس آن بر بودجه ماهانه خانوادها به مراتب وسیع‌تر از زمانی است که قیمت خودرو در کارخانه یا بازار آزاد جهش می‌کند. از سوی دیگر، زیرگروه «خدمات حمل‌ونقل عمومی» ضریب اهمیت ۱.۴۲ را به خود اختصاص داده است. اگرچه این عدد در ظاهر کوچک‌ترین وزن را در سبد دارد، اما نباید فراموش کرد که این ضریب، میانگینی از کل جامعه شامل اقشار کم‌درآمد و آسیب‌پذیر جامعه که خودرویی ندارند، تمام این وزن روی خدمات عمومی قرار می‌گیرد. تورم سالانه ۶۳.۷ درصدی در این بخش کم‌وزن، نشان می‌دهد که سیستم حمل‌ونقل عمومی با شتابی نگران‌کننده در حال گران شدن است و این یعنی حتی حذف خودروی شخصی نیز نمی‌تواند خانوارها را از ترکش‌های تورم حمل‌ونقل مصون نگه دارد. چرا که هزینه جابه‌جایی روزمره با اتوبوس، مترو و تاکسی، با سرعتی فراتر از میانگین کل اقتصاد در حال بلعیدن درآمدهاست.

روایت مرکز آمار از تورم مسکن

وقتی ادعای بازار را با آمارهای رسمی می‌سنجیم، تفاوت‌ها آشکار می‌شود. در شرایطی که بانک مرکزی مدتی است گزارش‌های منظم خود را منتشر نمی‌کند، مرکز آمار ایران به تازگی داده‌های جدیدی را در اختیار عموم قرار داده است. طبق آخرین گزارش مرکز آمار نرخ تورم نقطه به نقطه مسکن حدود ۳۵ درصد گزارش شده است. یعنی از خرداد پاسال تا خرداد اسبال به طور متوسط ۳۵ درصدی به قیمت مسکن اضافه شده است. همچنین این مرکز میزان تورم نقطه‌به‌نقطه در بخش اجاره‌بها را نیز حدود ۳۱ تا ۳۲ درصد اعلام کرده است. البته که باید به نکته دیگری هم توجه کنیم. داده های مرکز آمار بر مبنای معاملات رسمی استخراج می‌شود و اگر خریدوفروشی در سامانه‌های رسمی درج نشود، جایی در محاسبات مرکز آمار نخواهد داشت.

لزوم انتشار گزارش رسمی از بازار مسکن

تقریباً بیش از دو سال است که بانک مرکزی انتشار گزارش ماهانه تحولات بازار مسکن تهران را متوقف کرده است. در غیاب این گزارش، فضا برای گمانه‌زنی و انتشار اخبار ضدونقیض توسط پلتفرم‌های آنلاین و مراجع غیررسمی باز شده است.

چرا شوک‌های نظامی قیمت ارز را برای همیشه تغییر نمی‌دهند؟

رمزگشایی از نوسانات نرخ ارز

دوباره به بیش از ۱۷۲ هزار تومان رسید.

نگاهی به نوسانات دلار / درس‌هایی از گذشته

درس‌های پیشین و واقعیت‌های اقتصاد به ما نشان داده که با توجه به آمارهای اقتصادی، نظیر تورم، نقدینگی، ترازجاری و...، ارزش ذاتی دلار، اکنون در بازه ۱۵۰ هزار تومان الی ۱۷۰ هزار تومان است. پس هر کاهش و افزایش قیمت غیرمعمول و غیراقتصادی، گذراست، مگر تغییرات معناداری در متغیرهای مهم ایجاد شود. نکته مهم این است که برای جلوگیری از هرگونه اترمنفی نوسانات نرخ ارز در زندگی، باید تحلیل‌های اقتصادی را در نظر گرفت و اظهارات ذینفعان بازار دلار نباید مبنای تصمیم‌گیری قرار گیرد.

www.cbtekarnews.com

